

INTERVJU

med en "rykende" fersk familie med bosted, barn og bil i Krødsherad – kryllinger i generasjoner bakover:

Karin Råen og Trond Rune Bottolfs med sin lille Sander i armene. Jeg får treffe de unge i deres relativt nyanskaffa hus på Noresund, og må berømme det nyoppussa huset som straks gir følelse av hyggelig og moderne smak. Mens Lille Sander, som ble født ved Sankt Hans i sommer, tar seg en grundig lur, kan vi tre sitte ned i stua og slå av en prat.

- Så dere har klart å få det meste i orden til familieførøkelsen var et faktum?

- Egentlig hadde jeg overtatt dette huset på en fredag, og så fikk vi, mandagen etter, greie på at "vi" var gravide, smiler Trond Rune. Så vi kaster ikke bort tida, vi! Men vi holder tempoet, for vi selger nå dette huset for så å kjøpe et annet hus lenger nord i bygda.

- Dere har kanskje tenkt å roe ned noe der da?

- Ja, selvfølgelig gjør vi det. Fokuset blir litt annerledes når en får barn. Vi syntes veldig fort at vi måtte ha et sted med mer barnevennlige omgivelser og mer plass til leik og trivsel for den som skal vokse opp. Dermed kasta vi oss på neste runde. Vi flytter nå ganske raskt.

-Karin, hvordan var det å venne seg til tanken på å skulle bli mamma?

Sander Råen Bottolfs på armen til mamma Karin.

- Etter at vi liksom kom over det første "sjokket" og fikk fortalt om det til våre familier, ble det bare fint alt sammen. Det var så hyggelig å se hvordan alle gledet seg med oss. I begynnelsen bekymra jeg meg en del for at ikke alt skulle være i orden, men det gikk over. Vi fikk tidlig greie på at det skulle bli en gutt, og **det** ble spesielt grumt for bestefar Jan Terje, som hadde fått "bare" jenter sjøl. Den andre bestefaren, Terje, kommer nesten ikke fort nok fram etter arbeidsuka borte, for å se på veslegutten.

- Og når de ni månedene var over, var du også med på fødselen, Trond Rune?

- Ja, det var en utrolig opplevelse. Men jeg følte meg veldig maktesløs når jeg så hvor mye Karin måtte streve. Det var jo ingenting jeg fikk